

[Ministeren for offentlige arbejder]

netop sammenhængen mellem øst-vest-redegørelsen og hele betragtningen af de samlede overfartsmuligheder mellem landsdelene, og så det beslutningsforslag, vi har på bordet i dag. Det drejer sig immervæk om 750 mill. kr. på et par år, skal jeg have lov at minde om.

Så var det ret pikant at høre hr. Erenbjerg tale om ekspertise, der vil gå tabt. Betragtningen er muligvis rigtig, men det gælder så mange andre. Det gælder f.eks. i givet fald ekspertise i at bygge broer. Når Farøbroen er færdig, er der ikke andre broprojekter af større art i Danmark, og så vil den ekspertise altså gå tabt, og det er en virkelig omfattende og en i verden meget sjælden ekspertise, vi også her besidder, men dér er hr. Erenbjerg jo ikke bange for bombastisk at meddele, at vi ikke skal have bygget den bro, og dér er han altså ligelad med, om ekspertisen går tabt. Jeg syntes bare, jeg ville gøre den fodnote til hr. Erenbjergs betragtning.

Så vil jeg gerne sige tak til ordførerne for de partier, som har kunnet forstå og følge regeringens holdning op, som er henholdende, men som også begrundet, hvorfor det er fornuftigt at være en kende henholdende.

Hr. Tommy Dinesen gav ligesom lidt ondt af sig over, at han endnu ikke har fået øst-vest-redegørelsen, idet han siger, at kun ministrene må kende den. Det er vel helt naturligt, at ethvert samarbejdsorgan og vel i højeste potens en regering afklarer ting imellem sig først, før man offentliggør et standpunkt til tingene. Da det er et stort og omfattende kompleks og regeringen kun har siddet i ret få måneder og haft mange andre store opgaver, er det vel ret forståeligt, om vi bruger nogle uger eller en måned ekstra på det.

Hr. Tommy Dinesen var inde på, at vi i stedet eventuelt kunne bygge tre mindre færger. Om dette har jeg faktisk givet udvalget om offentlige arbejder et notat, hvor der meget grundigt argumenteres for, hvorfor to store færger er bedre end tre små. Jeg er overbevist om, at to store er rigtigere, fordi de bedre vil kunne klare en spidsbelastnings-situation – og det er jo det, det i og for sig drejer sig om – end tre mindre vil kunne. Det er netop sådanne overvejelser, der foregår også nu i regeringen og i regeringens underudvalg som led i det arbejde, der, som jeg før fortalte, har stået på i et par måneder.

Hr. Dohrmann sagde, at der vil være brug også for nye Århus-Kalundborg-færger, selv hvis man bestemmer sig for en fast forbindelse over Store Bælt. Deri er jeg enig med hr. Dohrmann, og jeg tager med vilje dette punkt op her, fordi det skal være helt klart, at betjeningen af Nordjylland bestemt ikke må blive lidende i den situation, der engang ad åre må kunne komme: at der er en fast forbindelse over Store Bælt.

Så skal jeg gøre et par bemærkninger til hr. Bilgrav-Nielsens indlæg. Det forbløffede mig, særlig på ét punkt. Hr. Bilgrav-Nielsen talte om den overensstemmelse, der blev mellem regeringen og regeringspartierne og bl.a. det radikale venstre forud for finanslovaftemningen i december måned 1982. Måtte jeg spørge: gjaldt den overensstemmelse kun den dag? Eller gjaldt den frem til jul? Eller måske til nytår? Kan man virkelig stemme for en finanslov i december 1982 og så forbeholde sig i januar måned 1983 at gå ind for forslaget, der går langt videre end finansloven? I så fald er selve finanslovvedtagelsen ikke alt for meget værd. Det drejer sig ikke om småpenge, der kan opføres på en tillægsbevillingslov, men det drejer sig, som jeg før sagde, om 750 mill. kr. over to år. Jeg går ud fra, at hr. Bilgrav-Nielsen og hans parti står ved den afstemning, som man har foretaget ganske frivilligt.

Hr. Bilgrav-Nielsen harcelererede over situationen i regeringen, fordi jeg har været, hvis jeg selv må sige det, så hensynsfuld og høflig og venlig uden at være blevet bedt om det at aflevere et fyldigt notat om problemet store færger eller små færger. Jeg kunne selvfølgelig godt have været snu nok til at lægge et stykke papir hen over overskriften på dette notat, således at udvalget ikke havde haft kendskab til, at det var et notat, som jeg også havde afleveret til regeringens økonomiudvalg. Det siger vel ikke noget andet end noget positivt og naturligt om en regering, at man med hinanden drøfter og afklarer alle disse mange tekniske problemer, som man kan se forskelligt på. Som led i dette arbejde er dette notat fremkommet, og jeg synes, det kunne have udvalgets interesse at kende synspunkterne, og i stedet for at lade det skrive om eller fifle med det afleverede jeg det straight, som det lå.

Men jeg er i øvrigt enig med hr. Bilgrav-Nielsen i, at en afgørelse om disse færger til